

Arrest

nr. 272 674 van 12 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X, handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X – handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X –, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 27 december 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN, loco advocaat S. SAROLEA, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste en tweede verzoekers dienen op 21 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 25 augustus 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest nr. X van 26 maart 2021 bevestigt de Raad beide weigeringsbeslissingen.

1.2. Op 30 juni 2021 dienen verzoekers een volgend verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 11 oktober 2021.

1.3. De commissaris-generaal neemt op 25 november 2021 ten aanzien van elk van de verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker L.A.J.L. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Op 16 oktober 2019 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in. In dit eerste verzoek verklaarde u het volgende: U bent afkomstig uit San Salvador en bezit de Salvadoraanse nationaliteit. U zou met uw echtgenote, mevrouw K.Y.F.d.L.(...) (CGVS X en DVZ X), tot ongeveer een maand voor uw vertrek uit El Salvador in residentie de Montserrat gewoond hebben. U zou als chauffeur gewerkt hebben in het bedrijf Geothermia, waar ook uw echtgenote werkte.

U zou geen problemen hebben gekend in El Salvador, tot u op 11 september 2019 op het werk een telefoon zou hebben gekregen van een onbekende persoon. Er werd u verteld dat uw echtgenote een groot probleem had omdat ze met de politie had gesproken en dat daardoor een bendelid was opgepakt en geslagen. Verder gaf de beller u alle informatie over u en uw familie, evenals de plaats waar u woonde. Verder vertelde hij dat hij u en uw familieleden zou moeten doden, maar dat het niet het moment was. In ruil voor die gunst zou u wel 5000 dollar moeten betalen. U zei nog dat uw vrouw dat niet kon gedaan hebben, maar de beller schonk geen aandacht aan hetgeen u zei.

U zou naar uw vrouw hebben gebeld die naar u kwam, u zou haar hebben ingelicht, maar jullie zouden toch nog hebben gewerkt. Dezelfde dag zou u naar het openbaar ministerie zijn gegaan om een klacht in te dienen. Jullie zouden naar jullie huis zijn gegaan om nog wat spullen te pakken, maar gaan slapen zijn bij uw schoonouders, waar u vanaf dan tot uw vertrek uit El Salvador zou hebben verbleven.

U zou gezien hebben dat u nog regelmatig oproepen had gekregen van voor u onbekende nummers. U besloot uw SIM-kaart uit uw GSM te halen. Daarna zou uw vrouw telefoons hebben gekregen, maar ze zou net als u maar één keer de telefoon hebben opgenomen.

Jullie begonnen al vrij snel te denken dat het beter zou zijn om het land te verlaten. Op 22 september zou u zijn teruggekeerd naar uw huis om spullen te gaan ophalen. Daar zouden jullie zijn aangesproken door een man waarvan jullie vermoedden dat het een bendelid is. Hij zou hebben gevraagd wat jullie aan het doen waren en of de woning zou achtergelaten worden. Hij zou op een agressieve toon hebben gesproken.

U en uw vrouw zouden nog tot eind september zijn gaan werken, maar altijd bij uw schoonouders zijn gebleven tot uw vertrek uit El Salvador. Omdat u vreesde dat de bendeleden u zouden blijven lastigvallen, besloten jullie om het land te verlaten.

Uiteindelijk verlieten jullie El Salvador op 10 oktober 2019 en kwamen jullie daags nadien in België aan. Op 16 oktober 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming diende u volgende documenten in: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, het paspoort van uw vrouw, de identiteitskaart van uw vrouw, het oude en het nieuwe paspoort van de zoon van uw vrouw, de geboorteakte van de zoon, brieven met de vraag tot stopzetting van uw werkcontract van u en uw vrouw, een document gelinkt aan uw ontslagbrief, uw rijbewijs en het rijbewijs van uw vrouw, de eigendomsakte van het huis, bewijs dat het ouderlijk gezag van haar zoon volledig aan haar werd toegewezen, bewijs van de klacht bij openbare orde. Uw echtgenote diende naast deze documenten ook nog het scholingsbewijs van haar zoon neer, alsook documenten van het openbaar ministerie, reservatiedocumenten voor een reis naar Panama, een boekingsaanvraag voor de vlucht naar Madrid, de facturen hiervan en informatie over het algemeen geweld in El Salvador.

Op 25 augustus 2020 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof werd gehecht aan de problemen die u aanhaalde, en

aangezien de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst niet noopte tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U diende beroep in tegen deze beslissing op 24 september 2020 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 26 maart 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) de beslissing van het CGVS. U diende geen cassatieberoep in.

Op 30 juni 2021 diende u, zonder naar El Salvador te zijn teruggekeerd, een tweede verzoek om internationale bescherming in. Het volgend verzoek werd op 7 september 2021 ontvankelijk verklaard. Jullie verklaren heden dat jullie schrik hadden om jullie politieke problemen aan te kaarten, omdat mensen in het centrum gezegd hadden dat 'informatie' wordt doorgestuurd naar organisaties in El Salvador. Jullie werkten bij een overheidsinstelling, genaamd LaGeo. Jullie maakten deel uit van de vakbond van deze instelling (STESEC) en jullie sloten zich via het werk ook aan bij de politieke partij FMLN. Jullie namen hierdoor deel aan alle manifestaties en allerlei activiteiten. Sinds de machtsovername door de partij van huidig president Bukele in juni 2019 werden verschillende werknemers ontslagen en kwamen nieuwe werknemers die pro-regering zijn in hun plaats. Aan uw echtgenote vroegen ze informatie over haar oom A.R.P.V.(...), die in het verleden een hoge juridische functie had in El Salvador. U had veel informatie omdat u chauffeur was bij het bedrijf. U verklaarde dat jullie bedreigd werden door de bende 18, en dat jullie hebben ondervonden dat de bende 18 en de nieuwe regering samenwerken.

U verwijst verder naar de incidenten die jullie eerder aanhaalden. Op 11 september 2019 kreeg u een telefoontje waarin gezegd werd dat uw echtgenote slechte dingen had gezegd over de bendes, dat dat leugens waren die gezegd werden, dat jullie geld moesten geven, en indien jullie dit niet zouden doen dan gingen ze jullie vermoorden. Ook werd gezegd dat ze wisten waar jullie werkten en woonden, en dat ze wisten waar jullie zoon naar school ging. In de namiddag gingen jullie klacht indienen bij het openbaar ministerie. Uw vrouw gaf toen haar telefoonnummer op omdat zij dat vanbuiten kende. Hierna gingen jullie nog naar huis om enkele spullen op te halen, waarna jullie naar uw schoonouders gingen om daar te verblijven. Op 12 september 2019 kochten jullie de vliegtickets aan. Ondertussen bleef u oproepen krijgen van onbekende nummers die u niet meer beantwoordde. Nadat uw vrouw op 11 september haar telefoonnummer had gegeven bij het openbaar ministerie, werd zij opgebeld op haar nummer. Ze zeiden dat ze wisten dat jullie een klacht hadden ingediend.

Toen jullie op 20 of 21 september 2019 terug naar jullie huis gingen, stond een man aan jullie huis. Deze man was volgens jullie overduidelijk lid van een bende. De man vroeg wat jullie deden en waar jullie naartoe gingen. Toen jullie de spullen uit het huis gingen halen, vonden jullie ook een brief. Op deze dreigbrief stond het volgende: "We weten van je betrokkenheid bij de partij FMLN. Doe goed of draag de gevolgen." U verscheurde deze brief, maar uw vrouw zei om de brief toch te bewaren omdat het als bewijs kon dienen. Hierna zijn jullie naar het reisagentschap geweest om de vlucht te vervroegen.

Enkele maanden geleden, op 2 juli 2021, kreeg u ook een mail van een politieke partij (Partido Civico Patriotico) waarin enkel werd gevraagd hoe het was met uw familie.

U verklaart niet terug te kunnen naar El Salvador waar u de bendes en de regering dient te vrezen. Ter staving van uw tweede verzoek leggen jullie bijkomende documenten neer: een foto van een dreigbrief, een screenshot van de e-mail van een politieke partij, krantenartikelen en andere documentatie met betrekking tot het bendegeweld en politieke vervolging in El Salvador, foto's van bijeenkomsten van de vakbond STESEC en van de politieke partij FMLN, een kaartje van het openbaar ministerie (dd. 11/09/2019) en papieren van het reisagentschap.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van

ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt. Er kan immers opnieuw geen geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen in uw land van herkomst.

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat u hoofdzakelijk verder bouwt op de problemen die u aanhaalde in uw eerste verzoek, met name uw vrees voor een bende die het op u en uw gezin hebben gemunt. Vooreerst moet benadrukt worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming op 25 augustus 2020 door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevinding kon komen, staan duidelijk en afdoende vermeld in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd en u heeft hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State (RvSt). Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast.

Heden houdt u vast aan de beweerde problemen met de bende en verwijst u opnieuw naar de incidenten die u al tijdens de eerste asielprocedure ter sprake bracht, zoals het dreigtelefoontje op 11 september 2019, alsook de confrontatie met een bendelid op 21 of 22 september 2019. Dient evenwel te worden opgemerkt dat het louter opnieuw verwijzen naar deze incidenten de geloofwaardigheid ervan niet kan herstellen. Het feit dat u nu beweert dat deze incidenten het gevolg waren van jullie activiteiten voor een politieke partij en een vakbond, vermag de eerdere appreciatie van het CGVS en van de RvV evenmin te wijzigen. Immers zijn het niet jullie politieke activiteiten maar de daaruit volgende (ongeloofwaardige) incidenten die jullie ertoe zouden hebben aangezet jullie werk op te zeggen en wat later het land te verlaten.

Bovendien rijzen er bijkomende vragen bij dit gewijzigde relaas. Dient ten eerste te worden vastgesteld dat jullie dit motief, met name dit politiek activisme dat tot een verbond tussen uw politieke tegenstrevers en een criminele bende zou hebben geleid, zeer laattijdig aanbrengen. Van een asielzoeker mag redelijkerwijze worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond en eventuele politieke activiteiten. Dat u heden plots verklaart voorafgaand aan uw komst naar België door een bende te zijn gevisieerd, blijkbaar in opdracht van een politieke partij, omdat u lid was van een vakbond en een politieke partij, kan bijgevolg niet zomaar aannemelijk geacht worden. Dat men jullie zou hebben afgeraden melding te maken van dit politiek activisme en u bang zou zijn geweest dat de autoriteiten van uw land op de hoogte zouden geraken van uw verklaringen hier (CGVS 19/24682Z, p. 11), komt daarbij zeer ongeloofwaardig over. De behandeling van dergelijk verzoek geschiedt in volledig vertrouwen en 'vrees' kan geen reden zijn om in het onthaalland informatie, nota bene met betrekking tot de kern van uw relaas, achter te houden. Dat u uw politieke activiteiten eerder nooit durfde te vertellen louter en alleen omdat landgenoten u dit afgeraden zouden hebben, kan bijgevolg niet overtuigen.

Bovendien blijven jullie halsstarrig vasthouden aan de incidenten die volgens jullie huidige verklaringen het gevolg zouden zijn geweest van dit politiek activisme. Zoals hierboven reeds werd aangegeven, kwamen zowel het CGVS als de RvV tot de conclusie dat aan de beweerde dreigtelefoon, alsook aan het bezoek van een bendelid, niet het minste geloof kon worden gehecht, en verandert uw verklaring als zouden politieke activiteiten hieraan ten grondslag hebben gelegen, in se niets aan het vastgestelde ongeloofwaardige karakter van deze incidenten.

Er dient bovendien te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw politieke activiteiten van dien aard waren dat ze aanleiding zouden geven tot vervolging. Volgens uw verklaringen hebt u El Salvador verlaten als gevolg van uw politiek activisme voor de partij FMLN en de problemen die u omwille daarvan ondervonden zou hebben: politieke tegenstrevers zouden een bende hebben ingeschakeld om u en uw gezin uit de weg te ruimen. Hoewel het CGVS kan aannemen dat u deze politieke partij steunde

en uw, weliswaar beperkt, politiek activisme niet in twijfel trekt, bent u er niet in geslaagd een vrees voor de nieuwe regering of benedeleden aannemelijk te maken. Betreffende de steun die jullie verleenden aan de politieke partij FMLN moet ten eerste opgemerkt worden dat jullie slechts op laag niveau bij de politieke partij betrokken waren. Uit uw verklaringen blijkt dat jullie slechts in beperkte mate politiek actief zijn geweest. Jullie werden lid van de vakbond toen jullie bij het overheidsbedrijf begonnen te werken (CGVS 19/24682Z, p.11; CGVS 19/24682BZ, p.7). Daarna werden jullie ook lid van de politieke partij FMLN (CGVS 19/24682Z, p.11; CGVS 19/24682BZ, p.7). Gevraagd hoe jullie lid werden van de politieke partij, verklaren jullie dat mensen hiervoor op het werk langskwamen en aan de werknemers van het bedrijf vroegen om lid te worden van de politieke partij, en dat jullie een formulier moesten ondertekenen (CGVS 19/24682Z, p.12-13; CGVS 19/24682BZ, p.7). Jullie gingen naar betogingen en bijeenkomsten (CGVS 19/24682Z, p.11; CGVS 19/24682BZ, p.7). Gevraagd hoe jullie van deze acties op de hoogte werden gebracht, geven jullie aan dat deze informatie gedeeld werd op jullie kantoren (CGVS 19/24682Z, p.13). Tot juni 2019 kenden jullie geen problemen met de toenmalige oppositie (CGVS 19/24682BZ, p.8). Jullie geven zelf aan dat jullie louter leden of militanten waren van de politieke partij, zonder hierbij een rol te spelen binnen de partij (CGVS 19/24682Z, p.11 en 12-13). Dit bevestigt de matige betrokkenheid die jullie hadden bij de politieke partij. Dat men personen in dergelijke hoedanigheid dusdanig zou vervolgen, is niet aannemelijk.

U en uw echtgenote vrezen bij terugkeer naar El Salvador dat de nieuwe regering en de bendes samenwerken, en dat jullie als tegenstander van het regime beschouwd zullen worden omwille van jullie lidmaatschap bij de politieke partij FMLN. Er dient evenwel vastgesteld te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan jullie vrees voor vervolging door de regering en de benedeleden. Uit niets blijkt dat u of uw vrouw persoonlijk werden gevisieerd. Jullie geven aan dat partijleden van Nuevas Ideas en/of nieuwe werknemers die pro-regering vanaf juni of juli in jullie bedrijf kwamen werken (CGVS 19/24682Z, p.13; CGVS 19/24682BZ, p.5 en 6), en vragen stelden aan al jullie collega's. Jullie verklaren dat aan alle collega's vragen werden gesteld en dat er ook al werknemers ontslagen waren (CGVS 19/24682Z, p.13 en 14; CGVS 19/24682BZ, p.5 en 11). Vanaf juli of augustus zouden deze nieuwe werknemers ook vragen hebben gesteld aan u en uw vrouw (CGVS 19/24682Z, p.13; CGVS 19/24682BZ, p.6). Jullie verklaren ook dat uw vrouw werd ondervraagd door deze personen aangezien zij werkzaam is in het juridische departement van het bedrijf (CGVS 19/24682Z, p.7-8). De personen zouden naar documenten en contracten gevraagd hebben en naar bepaalde informatie, die ze niet eens had (CGVS 19/24682BZ, p.6). De nieuwe werknemers stelden deze vragen overigens ook aan haar vier collega's in het departement (CGVS 19/24682BZ, p.12). Nergens blijkt dat de nieuwe werknemers jullie persoonlijk zouden viseren, aangezien ze aan iedereen in het bedrijf vragen stelden (CGVS 19/24682Z, p.13 en 14; CGVS 19/24682BZ, p.5 en 11). Dient bovendien opgemerkt te worden dat jullie al die tijd zijn blijven werken, en dat het geenszins geloofwaardig is dat jullie ontslag zouden hebben genomen omwille van het telefoontje op 11 september 2019 (CGVS 19/24682Z, p.10; CGVS 19/24682BZ, p.11). Zoals eerder al werd opgemerkt, werden de door jullie aangehaalde incidenten (waaronder dit telefoontje) geheel ongeloofwaardig bevonden.

Verder maken jullie niet duidelijk waarom uw vrouw problemen zou gekend hebben omdat haar oom A.R.P.V.(...) zou zijn, een persoon die verschillende belangrijke openbare functies zou hebben uitgeoefend. Uw vrouw verklaart dat haar oom net wegens dezelfde problemen als jullie niet meer bij het overheidsbedrijf LaGeo werkt en uit El Salvador is gevlucht (CGVS 19/24682BZ, p.5). Zelf blijkt u van dat laatste niet op de hoogte. U verklaart dat de man weliswaar in het buitenland verblijft (u "denkt" in Nicaragua), maar ontkent dat hij uit El Salvador is gevlucht (CGVS 19/24682Z, p.8). Als het CGVS informeert naar deze man, geeft u aan dat dergelijke vragen beter aan uw vrouw gesteld kunnen worden en dat u de man hier liever niet bij betreft, in eerste instantie wilt u niet eens zijn naam noemen (CGVS 19/24682Z, p.7). Het is opvallend dat u liever niet al te veel informatie wenst te geven over deze man, dit terwijl jullie door hem problemen zouden hebben gekend. Dat u zich zo terughoudend opstelt, ondermijnt eens te meer het geloof in uw verklaringen. Bovendien zou A.R.P.V.(...) volgens zijn openbaar CV al in januari 2016 gestopt zijn met werken bij LaGeo ([https://portalde transparencia.fgr.gob.sv/documentos/cv-fiscal-general-adjunto%20AQUILES %20PARADA.pdf](https://portalde transparencia.fgr.gob.sv/documentos/cv-fiscal-general-adjunto%20AQUILES%20PARADA.pdf)), wat de vraag doet rijzen waarom men dan zou hebben gemeend dat uw vrouw, als medewerker van de juridische dienst, in het bezit zou kunnen zijn van zoveel nuttige, zelfs "geheime" informatie over deze man (CGVS, 19/24682Z, p.8). Opnieuw weten jullie verklaringen niet te overtuigen.

Tot slot trachten jullie de politieke vervolging die jullie gekend zouden hebben in El Salvador te staven aan de hand van enkele voorbeelden. Echter betreffen deze voorbeelden telkens hooggeplaatste politici, namelijk de exburgemeester van San Salvador, de vroegere hoofdaanklager en oud-ministers (CGVS 19/24682Z, p.8, 10 en 11-12; CGVS 19/24682BZ, p.8 en 14), zodat enige vergelijking met jullie situatie

niet opgaat. Hoewel het CGVS kan aannemen dat u banden heeft met de politieke partij FMLN en niet in twijfelt trekt dat u hebt deelgenomen aan betogingen en andere bijeenkomsten, bent u er niet in geslaagd uw voorgehouden individuele problemen met de huidige regering en de bendeleden aannemelijk te maken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchteling-rechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of

persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij

twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Verder kunnen de overige door u neergelegde documenten aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. In verband met de verschillende krantenartikelen en andere documentatie die u neerlegt dient dan weer te worden opgemerkt dat u in deze stukken niet wordt vermeld en dat u ze louter neerlegt om de algemene situatie in El Salvador als geheel te schetsen. Deze stukken bevestigen het bestaan van dergelijk bendegerelateerd geweld en van politieke vervolging in El Salvador, iets waarvan ook het CGVS op de hoogte is. Uit deze stukken kan evenwel niet worden opgemaakt dat u persoonlijk werd vervolgd. Wat betreft de foto's waarop u staat afgebeeld tijdens deelnames aan manifestaties en demonstraties van de politieke partij FMLN en van de vakbond STESEC dient ten eerste te worden benadrukt dat het gegeven dat u aan deze activiteiten deelnam en dat u in contact stond met leden van de politieke partij en de vakbond niet wordt betwist. Deze foto's ondersteunen uw politiek engagement maar kunnen niet bewijzen dat u omwille hiervan vervolgd zou worden.

Het document van een reisagentschap geeft voorts aan dat jullie op 20 september 2019 de vliegtickets aankochten en dan op 25 september 2019 jullie vluchten aanpasten (zie vertaling brief reisagentschap). Dergelijk stuk levert geen bewijs voor de problemen die tot jullie vertrek zouden hebben geleid. Wat betreft (een foto van) de dreigbrief die jullie aan jullie huis gevonden zouden hebben, dient te worden opgemerkt dat dit stuk uw relaas enkel kan staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. De vaststelling dat jullie ruim anderhalf jaar na het indienen van een eerste verzoek voor het eerst gewag maken van het bestaan van deze brief, bevestigt het bedrieglijke karakter ervan. U legt verder een screenshot van een e-mail neer die u enkele maanden geleden ontvangen zou hebben (dd. 02/07/2021). U verklaart dat u "misschien" denkt dat deze Partido Civico Patriotico enkel en alleen is opgericht om jullie te volgen, en u verklaart dat het bewijs is dat ze jullie nog zouden zoeken (CGVS 19/24682Z, p.15). Dergelijke e-mail kan evenwel door eender wie zijn opgesteld, en levert niet het minste bewijs voor uw beweringen.

Tot slot kan ook uw aangifte bij het openbaar ministerie dd. 11 september 2019 de bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Dit document geeft aan dat u op 11 september 2019 bij het openbaar ministerie zou zijn geweest, zonder de inhoud van uw aangifte weer te geven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster F.D.L.K.Y. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Op 16 oktober 2019 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in. In dit eerste verzoek verklaarde u het volgende: U bent afkomstig uit San Salvador en bezit de Salvadoraanse nationaliteit. U zou met uw echtgenoot, meneer J.L.L.A.(...) (CGVS 19/24682Z en DVZ 8.932.920), tot ongeveer een maand voor uw vertrek uit El Salvador in residentie de Montserrat gewoond hebben. U werkte bij het bedrijf Geothermia, waar ook uw echtgenoot werkte als chauffeur.

U zou geen problemen hebben gekend in El Salvador, tot uw man op 11 september 2019 op het werk een telefoon zou hebben gekregen van een onbekende persoon. Er werd hem verteld dat u een groot probleem had omdat u met de politie had gesproken en dat daardoor een bendelid was opgepakt en geslagen. Verder gaf de beller uw man alle informatie over u en uw familie, evenals de plaats waar jullie woonden. Verder vertelde hij dat hij u en uw familieleden zou moeten doden, maar dat het niet het moment was. In ruil voor die gunst zou uw man wel 5000 dollar moeten betalen. Uw man zei nog dat u dat niet kon gedaan hebben, maar de beller schonk geen aandacht aan hetgeen uw man zei.

Uw man zou naar u hebben gebeld, hij zou u hebben ingelicht, maar jullie zouden toch nog hebben gewerkt. Dezelfde dag zou uw man naar het openbaar ministerie zijn gegaan om een klacht in te dienen.

Jullie zouden naar jullie huis zijn gegaan om nog wat spullen te pakken, maar gaan slapen zijn bij uw ouders, waar jullie vanaf dan tot uw vertrek uit El Salvador zouden hebben verbleven.

Uw man zou gezien hebben dat hij nog regelmatig oproepen had gekregen van voor hem onbekende nummers. Hij besloot zijn SIM-kaart uit zijn GSM te halen. Daarna zou u telefoons hebben gekregen, maar u zou net als uw man maar één keer de telefoon hebben opgenomen.

Jullie begonnen al vrij snel te denken dat het beter zou zijn om het land te verlaten. Op 22 september zouden jullie zijn teruggekeerd naar jullie huis om spullen te gaan ophalen. Daar zouden jullie zijn aangesproken door een man waarvan jullie vermoedden dat het een bendelid is. Hij zou hebben gevraagd wat jullie aan het doen waren en of de woning zou achtergelaten worden. Hij zou op een agressieve toon hebben gesproken.

U en uw man zouden nog tot eind september zijn gaan werken, maar altijd bij uw ouders zijn gebleven tot jullie vertrek uit El Salvador. Omdat jullie vreesden dat de bendeleden jullie zouden blijven lastigvallen, besloten jullie om het land te verlaten.

Uiteindelijk verlieten jullie El Salvador op 10 oktober 2019 en kwamen jullie daags nadien in België aan. Op 16 oktober 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming diende u volgende documenten in: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, het paspoort van uw man, de identiteitskaart van uw man, het oude en het nieuwe paspoort van uw zoon, de geboorteakte van uw zoon, brieven met de vraag tot stopzetting van uw werkcontract van u en uw man, een document gelinkt aan uw ontslagbrief, uw rijbewijs en het rijbewijs van uw man, de eigendomsakte van het huis, bewijs dat het ouderlijk gezag van uw zoon volledig aan u werd toegewezen, bewijs van de klacht bij openbare orde. U diende naast deze documenten ook nog het scholingsbewijs van uw zoon neer, alsook documenten van het openbaar ministerie, reservatiedocumenten voor een reis naar Panama, een boekingsaanvraag voor de vlucht naar Madrid, de facturen hiervan en informatie over het algemeen geweld in El Salvador.

Op 25 augustus 2020 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof werd gehecht aan de problemen die u aanhaalde, en aangezien de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst niet noopte tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U diende beroep in tegen deze beslissing op 24 september 2020 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 26 maart 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) de beslissing van het CGVS. U diende geen cassatieberoep in.

Op 30 juni 2021 diende u, zonder naar El Salvador te zijn teruggekeerd, een tweede verzoek om internationale bescherming in. Het volgend verzoek werd op 7 september 2021 ontvankelijk verklaard. Jullie verklaren heden dat jullie schrik hadden om jullie politieke problemen aan te kaarten, omdat mensen in het centrum gezegd hadden dat 'informatie' wordt doorgestuurd naar organisaties in El Salvador. Jullie werkten bij een overheidsinstelling, genaamd LaGeo. Jullie maakten deel uit van de vakbond van deze instelling en jullie sloten zich via het werk ook aan bij de politieke partij FMLN. Jullie namen hierdoor deel aan alle manifestaties en allerlei activiteiten. Sinds de machtsovername van de partij van huidig president Bukele in juni 2019 werden verschillende werknemers ontslagen en kwamen nieuwe werknemers die pro-regering zijn in hun plaats. Aan u vroegen ze informatie over uw oom A.R.P.V.(...), die in het verleden een hoge juridische functie had in El Salvador. Uw man had veel informatie omdat hij chauffeur was bij het bedrijf. Jullie verklaarden dat jullie bedreigd werden door de bende 18, en dat jullie hebben ondervonden dat de bende 18 en de nieuwe regering samenwerken.

Op 10 september 2019 kreeg uw echtgenoot een telefoontje waarin gezegd werd dat u slechte dingen had gezegd over de bendes, dat dat leugens waren die gezegd werden, dat jullie geld moesten geven, en indien jullie dit niet zouden doen dan zouden ze jullie vermoorden. Ook werd gezegd dat ze wisten waar jullie werkten en woonden, en dat ze wisten waar uw zoon naar school ging. In de namiddag gingen jullie klacht indienen bij het openbaar ministerie. U gaf toen uw telefoonnummer op omdat u dat vanbuiten kende. Hierna gingen jullie nog naar huis om enkele spullen op te halen, waarna jullie naar uw ouders gingen om daar te verblijven. Op 12 september 2019 kochten jullie de vliegtickets aan. Ondertussen bleef uw man oproepen krijgen van onbekende nummers die hij niet meer beantwoordde. Nadat u uw telefoonnummer had gegeven bij het openbaar ministerie, werd u op 25 september 2019 opgebeld op uw

nummer. Ze zeiden dat ze wisten dat jullie een klacht hadden ingediend. De nieuwe mensen in het bedrijf oefenden ondertussen druk uit om informatie te geven over de werknemers in het bedrijf.

Toen jullie op 22 september 2019 terug naar jullie huis gingen, stond een man aan jullie huis. Deze man was volgens jullie overduidelijk lid van een bende. De man vroeg wat jullie deden en waar jullie naartoe gingen. Toen jullie de spullen uit het huis gingen halen, vonden jullie ook een brief. Op deze dreigbrief stond het volgende: "We weten van je betrokkenheid bij de partij FMLN. Doe goed of draag de gevolgen." Uw man verscheurde deze brief, maar u zei om de brief toch te bewaren omdat het als bewijs kon dienen. Hierna zijn jullie naar het reisagentschap geweest om de vlucht te vervroegen.

Enkele maanden geleden, op 2 juli 2021, kreeg uw man ook een mail van een politieke partij (Partido Civico Patriotico) waarin enkel werd gevraagd hoe het was met uw familie.

U verklaart niet terug te kunnen naar El Salvador waar u de bendes en de regering dient te vrezen. Ter staving van uw tweede verzoek legden jullie bijkomende documenten neer: een foto van een dreigbrief, een screenshot van een ontvangen e-mail (dd. 02/07/2021), krantenartikelen en andere documentatie met betrekking tot het bendegeweld en politieke vervolging in El Salvador, foto's van bijeenkomsten van de vakbond STESEC en van de politieke partij FMLN, een kaartje van het openbaar ministerie (dd. 11/09/2019) en papieren van het reisagentschap.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw tweede verzoek om internationale bescherming volledig steunt op dezelfde motieven die uw echtgenoot, J.L.L.A.(...) (CGVS 19/24682Z en DVZ 8.932.920), in het kader van zijn tweede verzoek heeft aangehaald. In het kader van zijn verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, en van "het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoekers geven aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de commissaris-generaal en trachten deze te weerleggen.

Verzoekers benadrukken tevens dat El Salvador één van de gevaarlijkste landen ter wereld is en vragen het voordeel van de twijfel.

Wat betreft de veiligheidssituatie in El Salvador werpen verzoekers op dat het daar aanwezige geweld wel degelijk willekeurig is en kadert binnen een binnenlands gewapend conflict.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

- stuk 3. Laatste update van de veiligheidssituatie in El Salvador, door de Federale overheidsdienst Buitenlandse zaken;
- stuk 4. Document "asile et preuve: de la suspicion à la conviction";
- stuk 5. UNHCR, Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador;
- stuk 6. COI Focus, Salvador : situation sécuritaire, 12 oktober 2020;
- stuk 7. COI Focus, Salvador : retour au pays après un épisode migratoire, 17 december 2020;
- stuk 8. Artikel "Deported to Danger", 5 februari 2020;
- stuk 9. COI Focus, Salvador : situation sécuritaire, 15 juli 2019;
- stuk 10. Rapport UNHCR, Principes directeurs sur la protection internationale, 8 juli 2008;
- stuk 11. COI Focus, Salvador : retour au pays après un épisode migratoire, 13 juli 2021;
- stuk 12. Artikel "Tele Sur", 23 juli 2021;
- stuk 13. Artikel "Tele Sur", 28 juli 2021;
- stuk 14. Artikel CISPES, 6 augustus 2021;
- stuk 15. Artikel "Tele Sur", 28 juli 2021.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle

relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. In het kader van hun eerste beschermingsverzoek verklaren verzoekers dat zij El Salvador hebben verlaten na er te zijn afgeperst en bedreigd door de bende Barrio 18, die actief was in de buurt van de bewaakte wijk waar zij tot een maand voor hun vertrek zouden hebben gewoond. Verzoekster zou ervan beschuldigd zijn met de politie te hebben gesproken, waardoor een bendelid werd opgepakt en geslagen.

De commissaris-generaal besluit tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er wordt namelijk geen geloof gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vervolgingsfeiten en de veiligheidssituatie in hun regio van herkomst noopt niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing wordt in beroep bevestigd door de Raad met arrest nr. 251 729 van 26 maart 2021.

In hun tweede beschermingsverzoek koppelen verzoekers de eerder aangehaalde vervolgingsfeiten aan hun politieke overtuigingen. Heden verklaren zij dat zij werkten bij een overheidsinstelling, genaamd LaGeo. Zij maakten deel uit van de vakbond van deze instelling (STESEC) en zij sloten zich via het werk ook aan bij de politieke partij FMLN. Verzoekers namen hierdoor deel aan alle manifestaties en allerlei activiteiten. Sinds de machtsovername door de partij van huidig president Bukele in juni 2019 werden verschillende werknemers ontslagen en kwamen nieuwe werknemers die pro-regering zijn in hun plaats. Aan verzoekster werd informatie gevraagd over haar oom A.R.P.V., die in het verleden een hoge juridische functie had in El Salvador. Verzoeker had veel informatie omdat hij chauffeur was bij het bedrijf. Uit schrik hadden zij hun politieke betrokkenheid bij de oppositiepartij FMLN in het verleden niet aangekaart.

Verzoekers verklaren dat zij werden bedreigd door Barrio 18, die samenwerkte met de nieuwe regering Bukele, vanwege hun weigering om informatie over andere FMLN-medewerkers te delen, vanwege verzoeksters oom die procureur-generaal is, vanwege hun weigering renta te betalen en vanwege hun politieke overtuigingen.

4.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben.

Uit de landeninformatie blijkt verder dat niet alleen huidige president Bukele maar ook de partijen FMLN en ARENA geld betalen aan bendes in de context van onderhandelingen. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR guidelines).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van

de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenactivisten, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend ("*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*"; "*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.*"; "*Depending on the particular circumstances of the case (...)*", p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegeweld moet aldus in concreto aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De Raad zal daarom verder nagaan of verzoekers' verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekers evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

4.3. Wat betreft de verschillende documenten die verzoekers in het kader van hun beschermingsverzoek voorleggen (AD CGVS, map met documenten), wijst de Raad op wat volgt.

De krantenartikelen en andere documentatie met betrekking tot het bendegeweld en politieke vervolging in El Salvador kaderen binnen de algemene (veiligheids- en politieke) situatie in El Salvador. Het CGVS noch de Raad betwisten het bestaan van dergelijk bendegerelateerd geweld en van politieke vervolging in El Salvador. Deze algemene landeninformatie volstaat evenwel op zich niet om aan te tonen dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Zoals eerder vermeld, is de nood aan bescherming afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak en moeten verzoekers deze in concreto aannemelijk maken.

De foto's waarop verzoekers staan afgebeeld tijdens deelnames aan manifestaties en demonstraties van de politieke partij FMLN en van de vakbond STESEC, bevestigen hun deelname aan deze activiteiten en dat zij in contact stonden met leden van de politieke partij en de vakbond. Deze elementen worden niet betwist. Deze foto's ondersteunen verzoekers' politiek engagement maar kunnen op zich niet aantonen dat zij omwille hiervan zouden worden vervolgd.

Het document van een reisagentschap geeft aan dat verzoekers op 20 september 2019 de vliegtickets aankochten en dan op 25 september 2019 hun vluchten aanpasten (zie vertaling brief reisagentschap). Dit stuk heeft verder geen verband met hun vluchtrelaas en levert dan ook geen ondersteuning voor de problemen die tot hun vertrek zouden hebben geleid.

Los van het feit dat verzoekers van de dreigbrief die zij aan hun huis zouden hebben gevonden, slechts een foto neerleggen, moet worden opgemerkt dat eender wie gelijk wat in dergelijke brief kan vermelden. Zulk stuk biedt dan ook geen garantie over de authenticiteit ervan noch kan het worden geverifieerd. Bovendien hebben verzoekers in het kader van hun vorig verzoek nooit gewag gemaakt van het bestaan van deze brief. Alles samengenomen maakt dat aan deze (foto van de) dreigbrief dan ook slechts een geringe bewijswaarde kan worden toegekend.

Wat betreft de screenshot van een e-mail die verzoekers enkele maanden geleden zouden hebben ontvangen (d.d. 2 juli 2021), verklaart verzoeker dat hij "*misschien*" denkt dat deze Partido Civico Patriotico enkel en alleen is opgericht om hen te volgen en verklaart hij dat dit het bewijs is dat ze hen nog zouden zoeken (NPO verzoeker, p.15). Dergelijke e-mail kan evenwel door eender wie, eender waar en eender waarom zijn opgesteld en heeft bijgevolg maar een beperkte bewijswaarde.

De aangifte bij het openbaar ministerie van 11 september 2019 geeft enkel aan dat hij die dag bij het openbaar ministerie zou zijn geweest, zonder de inhoud van de aangifte weer te geven. Bijgevolg volstaat deze aangifte op zich niet om verzoekers' persoonlijke problemen aannemelijk te maken.

Hoewel verzoekers een inspanning hebben gedaan om hun verzoek om internationale bescherming met documenten te staven, volstaan voormelde stukken wegens hun inhoud en beperkte bewijswaarde in deze stand van zaken niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Er moet vervolgens worden nagegaan of verzoekers' verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

4.4. De commissaris-generaal besluit op basis van de verklaringen van verzoekers dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende gebeurtenissen die voor hen de aanleiding vormden om El Salvador te verlaten. Hij stelt vast dat (i) verzoekers' verklaring als zouden hun politieke activiteiten aan de grondslag hebben gelegen van de incidenten die zij in het kader van hun vorig beschermingsverzoek aanhaalden, in se niets wijzigt aan de toen vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze incidenten, (ii) verzoekers hun politiek activisme zeer laattijdig aanbrengen, (iii) verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat hun politieke activiteiten van die aard waren dat ze aanleiding zouden geven tot vervolging, (iv) uit niets blijkt dat verzoekers persoonlijk werden gevisieerd, (v) zij niet duidelijk maken waarom verzoekster problemen zou hebben gekend omdat haar oom verschillende belangrijke openbare functies zou hebben uitgeoefend, en (vi) de door hen aangebrachte voorbeelden van politieke vervolging telkens hooggeplaatste politici betreffen zodat enige vergelijking met hun situatie niet opgaat.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengen die het geheel van bovenstaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen geloof kan gehecht worden aan het vluchtrelaas, kunnen verklaren of weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om voormelde motieven van de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij om onderstaande redenen in gebreke blijven.

4.5. Zo kunnen verzoekers niet worden gevolgd waar zij inleidend opmerken dat verwerende partij weigert om het nieuwe politieke perspectief dat zij heden aanbrengen in verband te brengen met de reeds in het verleden aan de orde gestelde problemen.

De commissaris-generaal mocht in dit verband terecht bemerken dat het louter opnieuw verwijzen naar de incidenten die reeds in het verleden ongeloofwaardig zijn bevonden, niets wijzigt aan de appreciatie van het CGVS en de Raad. Hun verklaring als zouden politieke activiteiten hieraan ten grondslag hebben gelegen, doet immers in se niets af aan het vastgestelde ongeloofwaardige karakter van deze incidenten zoals de beweerde dreigtelefoon en de daarmee gepaarde afpersing alsook het beweerde bezoek van

een bendelid. Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt verder genoegzaam dat, hoewel wordt vastgesteld dat verzoekers hoofdzakelijk verder bouwen op de problemen die zij aanhaalden in hun eerste verzoek, met name hun vrees voor de bende Barrio 18, de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met hun politieke activiteiten die zij nieuw aanbrachten in het kader van hun huidig volgend beschermingsverzoek en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen.

4.6. In het bijzonder stelt de commissaris-generaal vooreerst terecht bedenkingen te hebben bij dit gewijzigde relaas. Verzoekers hebben dit politiek activisme dat tot een verbond tussen hun politieke tegenstrevers en een criminele bende zou hebben geleid, immers zeer laattijdig aangebracht. Verzoekers leggen uit dat zij bevreesd waren om hun familie thuis in gevaar te brengen, waardoor zij hun problemen met Barrio 18 niet eerder in verband durfden te brengen met hun politieke overtuigingen. Deze uitleg vormt evenwel geen afdoende rechtvaardiging noch verschoning voor deze laattijdigheid. De Raad herinnert eraan dat krachtens artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet de verzoeker om internationale bescherming zo spoedig mogelijk alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek moet aanbrengen. In de bestreden beslissingen wordt hierover dan ook terdege gemotiveerd: *“Dat u heden plots verklaart voorafgaand aan uw komst naar België door een bende te zijn geviseerd, blijkbaar in opdracht van een politieke partij, omdat u lid was van een vakbond en een politieke partij, kan bijgevolg niet zomaar aannemelijk geacht worden. Dat men jullie zou hebben afgeraden melding te maken van dit politiek activisme en u bang zou zijn geweest dat de autoriteiten van uw land op de hoogte zouden geraken van uw verklaringen hier (CGVS 19/24682Z, p.11), komt daarbij zeer ongeloofwaardig over. De behandeling van dergelijk verzoek geschiedt in volledig vertrouwen en ‘vrees’ kan geen reden zijn om in het onthaalland informatie, nota bene met betrekking tot de kern van uw relaas, achter te houden. Dat u uw politieke activiteiten eerder nooit durfde te vertellen louter en alleen omdat landgenoten u dit afgeraden zouden hebben, kan bijgevolg niet overtuigen.”* Door louter eerder gedane verklaringen te herhalen, slagen verzoekers er niet in deze vaststellingen te ontkrachten of te weerleggen.

4.7. Verder wordt correct overwogen dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat hun politieke activiteiten van dien aard waren dat ze aanleiding zouden geven tot vervolging.

Er moet immers worden vastgesteld dat hun politiek activisme en de steun die zij aan de politieke partij FMLN verleenden uiterst beperkt was aangezien zij slechts op een laag niveau hierbij betrokken waren. De commissaris-generaal stelt hierover terdege: *“Uit uw verklaringen blijkt dat jullie slechts in beperkte mate politiek actief zijn geweest. Jullie werden lid van de vakbond toen jullie bij het overheidsbedrijf begonnen te werken (CGVS 19/24682Z, p.11; CGVS 19/24682BZ, p.7). Daarna werden jullie ook lid van de politieke partij FMLN (CGVS 19/24682Z, p.11; CGVS 19/24682BZ, p.7). Gevraagd hoe jullie lid werden van de politieke partij, verklaren jullie dat mensen hiervoor op het werk langskwamen en aan de werknemers van het bedrijf vroegen om lid te worden van de politieke partij, en dat jullie een formulier moesten ondertekenen (CGVS 19/24682Z, p.12-13; CGVS 19/24682BZ, p.7). Jullie gingen naar betogingen en bijeenkomsten (CGVS 19/24682Z, p.11; CGVS 19/24682BZ, p.7). Gevraagd hoe jullie van deze acties op de hoogte werden gebracht, geven jullie aan dat deze informatie gedeeld werd op jullie kantoren (CGVS 19/24682Z, p.13). Tot juni 2019 kenden jullie geen problemen met de toenmalige oppositie (CGVS 19/24682BZ, p.8). Jullie geven zelf aan dat jullie louter leden of militanten waren van de politieke partij, zonder hierbij een rol te spelen binnen de partij (CGVS 19/24682Z, p.11 en 12-13). Dit bevestigt de matige betrokkenheid die jullie hadden bij de politieke partij. Dat men personen in dergelijke hoedanigheid dusdanig zou vervolgen, is niet aannemelijk.”*

Verzoekers slagen er niet in hier anders over te doen denken. De voorbeelden van politieke vervolgingen die worden aangekaart in de door verzoekers bijgebrachte informatie, betreffen immers telkens hooggeplaatste politici en hoge FMLN-functionarissen, namelijk voormalige ministers en vice-ministers en een voormalige FMLN-leider. Gezien het lage profiel van verzoekers, gaat enige vergelijking met hun situatie hier niet op. Het CGVS noch de Raad betwisten dat verzoekers banden hebben met de politieke partij FMLN en dat zij hebben deelgenomen aan betogingen en andere bijeenkomsten, maar door louter te verwijzen naar algemene informatie die verder geen betrekking heeft op hun eigen concrete situatie, slagen zij er niet in om aan te tonen dat zij omwille van hun beperkt activisme individuele problemen hebben gekend of zullen kennen met de huidige regering en de bendeleden.

4.8. Dat verzoekster de nicht is van A.R.P.V., een persoon die in het verleden verschillende belangrijke openbare functies zou hebben uitgeoefend, verandert hier niets aan. Verzoekers maken immers niet in concreto aannemelijk dat omwille van deze familieband enige vrees voor vervolging gegrond is, dan wel dat een risico op ernstige schade om deze reden reëel is.

Zo komen verzoekers' verklaringen wat betreft de beweerde problemen van deze oom, niet overeen. Verzoekster verklaart dat haar oom, wegens dezelfde problemen als die van hen, niet meer bij het

overheidsbedrijf LaGeo werkt en uit El Salvador is gevlucht (NPO verzoekster, p. 5-6). Verzoeker blijkt hiervan echter niet op de hoogte te zijn. Hij verklaarde hierover dat hij denkt dat deze oom in Nicaragua verblijft, maar ontkent dat hij uit El Salvador is gevlucht (NPO verzoeker, p. 7-8).

Ook wenst verzoeker liever niet al te veel informatie te geven over deze man en wil hij in eerste instantie niet eens zijn naam noemen (NPO verzoeker, p. 7), dit terwijl hij en verzoekster door hem problemen zouden hebben gekend. De uitleg in voorliggend verzoekschrift dat dit was uit diezelfde angst dat de autoriteiten in zijn land op de hoogte zouden geraken van zijn verklaringen die hij hier aflegt, overtuigt allerminst. Het doet niets af van de medewerkingsplicht die op verzoeker rust om, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn beschermingsverzoek, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weer te geven zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de verzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Verder wijst de Raad er wederom op dat het beschermingsverzoek op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker bieden. De behandeling van een asielaanvraag geschiedt in vertrouwen en 'vrees' kan geen reden zijn om in het onthaalland onvolledige informatie omtrent het vluchtrelaas te geven. Verzoeker heeft immers zelf beslist om zich tot de Belgische asieldiensten te wenden om internationale bescherming te verkrijgen.

De opmerking van verzoekers in het verzoekschrift dat de protection officer verzoeker hierover slechts twee vragen heeft gesteld, is niet dienstig. Verzoeker werd immers wel degelijk bevraagd over de oom van zijn vrouw, verzoekster. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer meermaals heeft geïnformeerd naar deze man zodat mag worden verwacht dat verzoeker de kansen die hij hierbij heeft gekregen om zijn nood aan bescherming toe te lichten, aangrijpt. Verzoeker gaf echter aan dat dergelijke vragen beter aan zijn vrouw, verzoekster, kunnen worden gesteld en dat hij de man hier liever niet bij betreft (NPO verzoeker, p.7-8).

De commissaris-generaal acht het dan ook terecht opmerkelijk dat verzoeker liever niet al te veel informatie wenst te geven over deze man, dit terwijl zij door hem problemen zouden hebben gekend. Het feit dat verzoeker zich zo terughoudend opstelt, ondermijnt eens te meer het geloof in zijn verklaringen.

Verder wijst de commissaris-generaal erop dat A.R.P.V., verzoeksters oom, volgens zijn openbaar CV al in januari 2016 is gestopt met werken bij LaGeo. Verzoekster verklaarde echter dat hij in 2017 LaGeo heeft verlaten (NPO verzoekster, p. 6). Los daarvan, vermits haar oom reeds in 2016 dan wel 2017 niet meer in het bedrijf werkzaam was, kan de bedenking worden gemaakt waarom men zou hebben gemeend dat verzoekster, als medewerker van de juridische dienst, in juni 2019, na de machtsovername door Bukele, nog in het bezit zou kunnen zijn van zoveel nuttige, zelfs "geheime" informatie over deze man (NPO verzoeker, p.8).

Door in het verzoekschrift louter te volharden dat verzoeksters oom omwille van zijn pro-FMLN standpunt en positie uit El Salvador zou zijn gevlucht, werpen verzoekers hier geen ander licht op.

4.9. Verder blijkt uit niets noch tonen zij aan dat zij persoonlijk werden geïdendeerd omwille van hun functie of wegens de familieband van verzoekster met A.R.P.V.. Verzoekers verwijzen dan wel naar de herhaaldelijke ondervraging van verzoekster over haar oom en alle leden van het FMLN; echter, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, blijkt uit hun verklaringen dat de partijleden van Nuevas Ideas en/of nieuwe werknemers die pro-regering in hun bedrijf kwamen werken, vragen stelden aan al hun collega's binnen het bedrijf (NPO verzoeker, p. 13-14; NPO verzoekster, p. 5-6). De bewering dat verzoekers specifiek werden geïdendeerd vanwege hun functie in de juridische dienst dan wel als chauffeur waar zij toegang hadden tot gevoelige en geheime informatie, kan niet overtuigen. Verzoekers zetten nergens concreet uiteen welke informatie zij dan wel zouden hebben gehad die van belang zou kunnen zijn geweest. Ze beperken zich tot het betoog dat het om informatie zou gaan "die de regering in een slecht daglicht zou kunnen zetten" (NPO verzoekster, p. 5), maar dit is niet meer dan een vage en algemene bewering. Ook in het verzoekschrift wordt niet meer toegelicht dan dat ze toegang hadden tot gevoelige en geheime informatie. Verzoekers kunnen gelet op het summier karakter van hun verklaringen dan ook niet aannemelijk maken dat zij in het bezit waren van zodanig belangrijke informatie dat zij in het vizier kwamen van partijleden van Nuevas Ideas.

De commissaris-generaal bemerkt daarbij dat verzoekers al die tijd zijn blijven werken. Dergelijke houding stemt niet overeen met de door hen voorgehouden vrees. Immers, indien verzoekers zich daadwerkelijk bedreigd voelden, kan redelijkerwijs worden verwacht dat zij reeds eerder het initiatief zouden hebben genomen om het land te verlaten, of minstens iets te hebben ondernomen hebben om zich veilig te stellen. Dat zij daarentegen kennelijk gewoon bleven werken, valt hiermee moeilijk te rijmen. De uitleg dat dit

noodzakelijk was om de ontslagvergoeding te verkrijgen die zij nodig hadden om het land te verlaten, kan niet worden aangenomen. De Raad begrijpt overigens niet waarom iemand een ontslagvergoeding zou krijgen wanneer hij of zij zelf ontslag neemt.

Verzoeker verklaarde dat zij ontslag namen op 20 september 2019 en nog 10 of 12 dagen extra werkten om hun loon te krijgen (NPO verzoeker, p. 7, 8). Van een ontslagvergoeding maakte verzoeker geen gewag. Bovendien gaf verzoeker aan dat zij na de (ongeloofwaardig bevonden) telefonische bedreiging op 11 september 2019 de ernst ervan inzagen en reeds enkele dagen daarna vliegtuigtickets hebben gekocht (NPO verzoeker, p. 10). Verzoekers hadden dus duidelijk de middelen om meteen hun vliegtickets te kopen nog voor het krijgen van hun loon van september en zonder het verkrijgen van de beweerde ontslagvergoeding. Gezien de ernst van de door verzoekers beweerde politieke druk die zij op het werk hebben ervaren, mag worden verwacht dat zij alle middelen inzetten om zichzelf onmiddellijk in veiligheid te brengen. Dat zij dit niet gedaan hebben, relativeert hun nood aan internationale bescherming.

4.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekers niet aannemelijk kunnen maken dat zij voor hun komst naar België werden vervolgd door de nieuwe regering in El Salvador en door bendeleden van Barrio 18 die ermee zouden samenwerken.

De voorgelegde documenten, met hun beperkte inhoud en bewijswaarde, worden niet aangevuld en geruggesteund door aannemelijke, coherente en geloofwaardige verklaringen. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, hecht de Raad geen geloof aan de bewering dat verzoekers door bendeleden werden geïsoleerd omwille van hun beperkt politiek activisme voor de partij FMLN, hun functie binnen het bedrijf LaGeo en/of verzoeksters familieband met A.R.P.V.

Verzoekers' individuele omstandigheden samengenomen met de huidige algemene omstandigheden in El Salvador, blijken geen concrete aanwijzingen dat zij bij terugkeer problemen zullen ondervinden met de Salvadoraanse overheden of andere actoren omwille van hun uiterst beperkte politieke activiteiten. Bijgevolg wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoekers omwille van hun laag politiek profiel in de negatieve aandacht staan van de Salvadoraanse overheid of anderen.

In het kader van hun eerste beschermingsverzoek werd reeds geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde afpersing door Barrio 18.

Nu geen geloof wordt gehecht aan hun beweerde problemen met Barrio 18, volstaat de verwijzing naar algemene informatie gevoegd bij het verzoekschrift en de daarin beschreven risicoprofielen, zoals onder meer het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende of zij die vatbaar zijn voor afpersing, niet om aan te tonen dat zij om deze reden een gegronde vrees hebben. Een verder onderzoek in dit kader dringt zich dan ook niet langer op.

Verzoekers brengen geen andere specifieke en individuele elementen aan die een nood aan bescherming aannemelijk maken. Zij maken, naast hun vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer door bendeleden zullen worden vervolgd, bedreigd of geïsoleerd.

Verzoekers' betoog dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen, is dan ook niet dienstig.

4.11. Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Daarbij stippen verschillende bronnen aan dat een verblijf in het buitenland op zich geen veiligheidsrisico inhoudt bij terugkeer maar dat een eventueel risico bij terugkeer eerder afhankelijk is van de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek uit El Salvador (COI Focus 13 juli 2021, p. 25). Aldus moet er een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds persoonlijk bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador, enerzijds, en de andere terugkeerders, anderzijds.

Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, waarnaar in de COI Focus van 13 juli 2021 wordt verwezen, handelt over de situatie van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten. In dit rapport wordt een duidelijk verband vastgesteld tussen het geweld bij terugkeer en de redenen van de oorspronkelijke vlucht uit El Salvador (p. 2). Het rapport bespreekt dan ook voornamelijk voorbeelden van personen die naar de Verenigde Staten waren gevlucht voor bendegeweld en die reeds voor hun vertrek persoonlijk werden gevisieerd door de bendes. Uit dit rapport blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer (HRW, p. 29 e.v.; COI Focus 13 juli 2021, p. 18). Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van persoonlijke bendegerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn verzoekers' beweerde problemen met de bendeleden van Barrio 18 niet geloofwaardig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor hun vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier zijn gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stonden van de bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daar op wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers El Salvador verlieten omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risico verhogend of -verzwarend zou zijn.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven of dat zij als terugkeerders meer zichtbaar zouden zijn omwille van uiterlijke kenmerken of omdat zij bepaalde gewoontes of een accent zouden hebben overgenomen. Evenmin blijkt dat verzoekers zo lang in België hebben verbleven dat zij niet meer bekend zouden zijn met ongeschreven regels.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaan op zich niet om in hunnen hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen met Barrio 18 niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te

maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

4.12. Voorgaande vaststellingen en overwegingen volstaan om te besluiten dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

Waar verzoekers verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers' verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de in aanmerking worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

5.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat zij niet aannemelijk maken dat zij bij terugkeer naar El Salvador persoonlijk en actueel het risico lopen om te worden vervolgd, geïsoleerd of bedreigd omwille van hun beperkt politiek activisme of het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geïsoleerd.

5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waaraan de bendes zich schuldig maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the*

need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *"An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador"* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *"highly targeted and individualized"* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *"El Salvador: Veiligheidssituatie"* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoekers' geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

6. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een

terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hadden zij de mogelijkheid zich te laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES